

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ

(Sonnetto)

ΑΥΓΟΥΛΑ μου χρυσόχλωμη, ποῦ σάν νυφοῦλα βγαίνεις
καὶ πέρνεις καὶ στολίζεσαι ἀπὸ τὴν ἐμμορφιά της·
ἀγέρι μου ἐρωτικό, ποῦ σάν ἀχνὸς διαβαίνει
καὶ κλέφτεις μύσχους καὶ δροσιαὶς ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της·

Κῦμα τῆς θάλασσας γοργό, ποῦ ἔχεις γιὰ στολή σου
τὰ γαλανὰ τὰ μάτια της στὸ γαλανὸ κορμί σου·
γλυκειά μου πούλια, ἀχνότρεμη, ποῦ λάμπεις 'ς τὴ ματιά της,
καὶ σὺ ἀηδόνι μουσικό, ποῦ ἔχεις τὴ λαλιά της·

Ὅλα μαζὶ νὰ σμίξετε καὶ νὰ τῆς 'πῆτε χίλια
χίλια λογάκι' ἀπόκρυφα κι' ἀμίλητα 'ς ἐκείνη . . .
καὶ 'άν μοῦ τὴν φιλήσετε γλυκὰ-γλυκὰ 'ς τὰ χεῖλια,

Πέτε της χαιρετίσματα καὶ ἀπὸ μένα χίλια :
—Νὰ ζῇ πάντα καλόκαρδη, ἄστρο 'ς τὴ γῆ νὰ μείνη,
καὶ ν'άνε πάντα ἐμμορφιά, ἀγάπη, καλωσύνη !

[Ἐν Σμύρῃ 1890]

ΧΡ. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ
